

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului

Având în vedere obligativitatea transpunerii legislației comunitare, în noua calitate a României de stat membru în Uniunea Europeană,

având în vedere că obiectivul adoptării și intrării în vigoare a Directivei nr.2004/35/CE privind răspunderea de mediu referitoare la prevenirea și repararea prejudiciului adus mediului constă în stabilirea unui cadru legislativ unitar în acest domeniu, ce impune transpunerea integrală și implementarea corectă a acestei directive,

ținând cont de faptul că este necesară completarea cadrului legal existent cu un act normativ care să asigure o reglementare unitară și distinctă a prejudiciului de mediu,

ținând cont de faptul că menținerea vidului legislativ în domeniul răspunderii de mediu poate avea consecințe grave în domeniu prin faptul că nu există un cadru legal prin care operatorii să fie obligați să adopte măsuri și să pună în aplicare practici pentru a minimiza riscurile de daune sau să ia măsurile de reparare necesare în cazul producerii prejudiciului,

ținând cont de faptul că transpunerea corectă a acestei directive impune adoptarea de acte normative subsecvente prin care să fie definite formele de garanție financiară, inclusiv pentru cazurile de insolvență, și măsurile pentru dezvoltarea ofertei de instrumente financiare privind răspunderea în domeniul mediului, care să permită operatorilor utilizarea acestora în scopul garantării obligațiilor ce le revin conform prezentei ordonanțe de urgență,

având în vedere că termenul limită pentru transpunerea susnumitei directive a fost 30 aprilie 2007,

ținând cont de faptul că nerespectarea acestui termen a condus la notificarea privind netranspunerea în termen a directivei, declanșându-se procedura de infringement împotriva României, potrivit art.226 din Tratatul Comunității Europene,

elemente care constituie o situație de urgență și extraordinară,
în temeiul art.115 alin.(4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Semnificația unor termeni

Art. 1. – Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul de reglementare al răspunderii de mediu, bazată pe principiul „poluatorul plătește”, în scopul prevenirii și reparării prejudiciului asupra mediului.

Art. 2. – În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații :

1. *activitate profesională* – orice activitate desfășurată în cadrul unei activități economice, afaceri sau unei întreprinderi, indiferent de caracterul său privat sau public, profit sau nonprofit;

2. *amenințare iminentă cu un prejudiciu* – o probabilitate suficientă de producere a unui prejudiciu asupra mediului în viitorul apropiat;

3. *ape* – apele de suprafață și subterane, astfel cum au fost definite în Legea apelor nr.107/1996, cu modificările și completările ulterioare;

4. *costuri* – costurile care sunt justificate de necesitatea de a asigura o implementare corectă și eficientă a prezentei ordonanțe de urgență, inclusiv costurile evaluării prejudiciului asupra mediului, ale amenințării iminente cu un astfel de prejudiciu, ale opțiunilor de acțiune, precum și costurile administrative, judiciare, de punere în aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, costurile colectării datelor și alte costuri generale, costurile de monitorizare și supraveghere a prezentei ordonanțe de urgență;

5. *drept vătămât* – orice drept fundamental prevăzut de Constituție sau de lege, căruia i se aduce o atingere printr-un act administrativ;

6. *emisie* – evacuarea în mediu, ca rezultat al activităților umane, a unor substanțe, preparate, organisme sau microorganisme;

7. *interes legitim privat* – posibilitatea de a pretinde o anumită conduită în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat;

8. *interes legitim public* – posibilitatea de a pretinde o anumită conduită în considerarea realizării unui drept fundamental care se exercită în colectiv ori, după caz, în considerarea apărării unui interes public;

9. *măsuri preventive* – orice măsuri luate ca răspuns la un eveniment, o acțiune sau o omisiune care a creat o amenințare iminentă cu un prejudiciu asupra mediului, în scopul prevenirii sau diminuării prejudiciului;

10. *măsuri reparatorii* – orice acțiune sau un ansamblu de acțiuni, inclusiv măsuri de reducere a prejudiciului sau măsuri interimare menite să refacă, să reabiliteze sau să înlocuiască resursele naturale prejudiciate și/sau serviciile deteriorate sau să furnizeze o alternativă echivalentă pentru aceste resurse sau servicii, în conformitate cu anexa nr.2;

11. *operator* – orice persoană fizică sau juridică de drept public sau privat care desfășoară sau deține controlul unei activități profesionale sau, în cazul în care legislația națională prevede acest lucru, care a fost investită cu putere economică decisivă asupra funcționării tehnice a unei astfel de activități, inclusiv deținătorul unui act de reglementare pentru o astfel de activitate ori persoana care înregistrează sau notifică o astfel de activitate;

12. *prejudiciu* – o schimbare negativă măsurabilă a unei resurse naturale sau o deteriorare măsurabilă a unui serviciu legat de resursele naturale, care poate surveni direct sau indirect;

13. *prejudiciul asupra mediului*, inclusiv cel determinat de elementele aeropurtate, înseamnă:

a) *prejudiciul asupra speciilor și habitatelor naturale protejate* – orice prejudiciu care are efecte semnificative negative asupra atingerii sau menținerii unei stări favorabile de conservare a unor astfel de habitate sau specii; caracterul semnificativ al acestor efecte se evaluează în raport cu starea inițială, ținând cont de criteriile prevăzute în anexa nr.1; prejudiciile aduse speciilor și habitatelor naturale protejate nu includ efectele negative identificate anterior, care rezultă din acțiunile unui operator care a fost autorizat în mod expres de autoritățile competente în concordanță cu prevederile legale în vigoare;

b) *prejudiciul asupra apelor* – orice prejudiciu care are efecte adverse semnificative asupra stării ecologice chimice și/sau cantitative și/sau potențialului ecologic al apelor în cauză, astfel cum au fost definite în Legea nr.107/1996, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția efectelor negative pentru care se aplică art. 2⁷ din Legea nr.107/1996, cu modificările și completările ulterioare;

c) *prejudiciul asupra solului* – orice contaminare a solului, care reprezintă un risc semnificativ pentru sănătatea umană, care este afectată negativ ca rezultat al introducerii directe sau indirecte a unor substanțe, preparate, organisme sau microorganisme în sol sau în subsol;

14. *regenerare*, inclusiv *regenerarea naturală* – în cazul apelor, speciilor și habitatelor naturale protejate, înseamnă readucerea la starea inițială a resurselor naturale prejudiciate și/sau a serviciilor deteriorate, iar în cazul prejudiciului asupra solului, înseamnă eliminarea oricărui risc semnificativ cu efect negativ asupra sănătății umane;

15. *resurse naturale* – speciile și habitatele naturale protejate, apele și solul;

16. *servicii și serviciile resurselor naturale* – funcțiile asigurate de o resursă naturală în beneficiul altei resurse naturale sau al publicului;

17. *specii și habitate naturale protejate*:

a) speciile incluse în anexele nr.3, 4A și 4B la Ordonanța de urgență a Guvernului nr.236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.462/2001, cu modificările și completările ulterioare;

b) habitatele speciilor de păsări migratoare sau a speciilor incluse în anexa nr.3, precum și habitatele naturale enumerate în anexa nr.2 și locurile de reproducere sau de odihnă ale speciilor prevăzute în anexele nr.4A și 4B la Ordonanța de urgență nr.236/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.462/2001, cu modificările și completările ulterioare;

18. *stare de conservare a unui habitat natural* – totalitatea factorilor ce acționează asupra unui habitat natural, precum și asupra speciilor caracteristice acestuia și care pot afecta, pe termen lung, distribuția, structura și funcțiile sale, precum și supraviețuirea speciilor ce îi sunt caracteristice pe teritoriul național sau în arealul natural al acestui habitat, după caz;

19. starea de conservare a unui habitat natural se consideră „favorabilă” în cazul în care:

a) arealul său natural și suprafețele pe care le acoperă în interiorul acestui areal sunt stabile sau în creștere;

b) structura și funcțiile specifice necesare menținerii sale pe termen lung există și este posibilă existența acestora în viitorul previzibil;

c) speciile sale caracteristice se află într-o stare de conservare favorabilă, în conformitate cu definiția de la pct. 21;

20. *stare de conservare a unei specii* – totalitatea factorilor care acționează asupra speciei respective și care pot afecta pe termen lung distribuția și abundența populațiilor sale pe teritoriul național sau în arealul natural al speciei respective, după caz;

21. starea de conservare a unei specii se consideră „favorabilă” în cazul în care:

a) datele privind dinamica populațiilor speciei respective indică faptul că aceasta se menține și are șanse să se mențină pe termen lung ca o componentă viabilă a habitatelor sale naturale;

b) arealul natural al speciei nu se reduce și nu există riscul să se reducă în viitorul previzibil;

c) există, și probabil va continua să existe, un habitat suficient de mare pentru ca populațiile speciei să se mențină pe termen lung.

SECȚIUNEA a 2-a

Domeniul de reglementare

Art. 3. – (1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică:

a) prejudiciului asupra mediului, cauzat de orice tip de activitate profesională prevăzută în anexa nr.3, și oricărei amenințări iminente cu un astfel de prejudiciu determinate de oricare dintre aceste activități;

b) prejudiciului asupra speciilor și habitatelor naturale protejate și oricărei amenințări iminente cu un astfel de prejudiciu cauzat de orice activitate profesională, alta decât cele prevăzute în anexa nr.3, ori de câte ori operatorul acționează cu intenție sau din culpă.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică prejudiciului asupra mediului sau unei amenințări iminente cu un astfel de prejudiciu, cauzate de poluarea cu caracter difuz, numai când se poate stabili o legătura de cauzalitate între prejudiciu și activitățile operatorilor individuali.

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică fără a aduce atingere legislației comunitare și celei naționale care:

a) reglementează mai sever desfășurarea oricăror activități ce intră sub incidența prezentei ordonanțe;

b) prevede reguli în cazul conflictelor de jurisdicție.

(4) Prezenta ordonanță de urgență nu dă persoanelor fizice sau juridice de drept privat dreptul la compensație ca o consecință a prejudiciului asupra mediului sau a amenințării iminente cu un astfel de prejudiciu. În aceste situații se aplică prevederile dreptului comun.

Art. 4. – (1) Prezenta ordonanță de urgență nu se aplică prejudiciului asupra mediului sau amenințării iminente cu un astfel de prejudiciu produs de:

a) acțiuni cu caracter de conflict armat, ostilități, război civil sau insurecție;

b) un fenomen natural având caracter excepțional, inevitabil și insurmontabil.

(2) Prezenta ordonanță de urgență nu se aplică:

a) prejudiciului asupra mediului sau oricărei amenințări iminente cu un astfel de prejudiciu care decurge dintr-un incident pentru care răspunderea sau compensarea este reglementată de una dintre convențiile internaționale prevăzute în anexa nr.4, inclusiv de orice amendamente ulterioare ale acestora, la care România este parte;

b) riscurilor nucleare sau prejudiciului asupra mediului ori amenințării iminente cu un astfel de prejudiciu, care pot fi cauzate de activitățile care intră sub incidența Tratatului privind Comunitatea Europeană a Energiei Atomice sau sunt cauzate de un incident sau activitate pentru care răspunderea ori compensarea sunt reglementate de oricare din instrumentele internaționale prevăzute în anexa nr.5, inclusiv de orice amendamente ulterioare ale acestora, la care România este parte;

c) activităților al căror scop principal îl reprezintă apărarea națională sau securitatea internațională ori celor al căror unic scop îl reprezintă apărarea împotriva dezastrelor naturale;

d) utilizării în scopuri agricole a nămolului provenit din stațiile de epurare a apelor uzate urbane, tratat conform unui standard aprobat;

e) prejudiciului cauzat de o emisie, eveniment sau incident care a avut loc înainte de 30 aprilie 2007;

f) prejudiciului cauzat de o emisie, eveniment sau incident care are loc pe data sau după data de 30 aprilie 2007 și a fost determinat de o activitate specifică ce a avut loc și s-a terminat înainte de data de 30 aprilie 2007;

g) prejudiciului produs în urma unei emisii, a unui eveniment sau a unui incident, de la producerea căruia au trecut mai mult de 30 de ani.

(3) Prin derogare de la prevederile alin.(2) lit. a), regimul juridic stabilit de prezenta ordonanță de urgență se aplică situațiilor care intră sub incidența convențiilor prevăzute în anexa nr.4 până în momentul la care România devine parte la acestea.

Art. 5. – (1) Prezenta ordonanță de urgență nu aduce atingere dreptului operatorului de a-și limita răspunderea, conform legislației care implementează Convenția internațională privind limitarea răspunderii pentru creanțe maritime (LLMC) din 1976, la care România a aderat prin Legea nr. 284/2006, inclusiv orice amendament ulterior la convenție, sau Convenția de la Strasbourg privind limitarea responsabilității în navigația pe căile navigabile interioare (CLNI) din 1988, inclusiv orice amendament ulterior la convenție.

(2) Prin derogare de la prevederile alin.(1), regimul juridic stabilit de prezenta ordonanță de urgență se aplică situațiilor care intră sub incidența Convenției de la Strasbourg privind limitarea responsabilității în navigația pe căile navigabile interioare (CLNI) din 1988, inclusiv orice amendament ulterior, până la data la care România devine parte la acesta.

SECȚIUNEA a 3-a

Competențe

Art. 6. – (1) Agenția județeană pentru protecția mediului este autoritatea competentă pentru stabilirea și luarea măsurilor preventive și reparatorii, precum și pentru evaluarea caracterului semnificativ al prejudiciului asupra mediului.

(2) La stabilirea măsurilor preventive agenția județeană pentru protecția mediului se consultă cu comisariatele județene ale Gărzii Naționale de Mediu. În funcție de factorul de mediu potențial afectat, agenția județeană pentru protecția mediului se poate consulta și cu următoarele autorități și/sau instituții:

- a) direcțiile bazinale de apă;
- b) consiliile științifice organizate la nivelul ariilor naturale protejate;
- c) oficiile de studii pedologice și agrochimice județene;
- d) inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare.

(3) La evaluarea caracterului semnificativ al prejudiciului asupra mediului și la stabilirea măsurilor reparatorii agenția județeană pentru protecția mediului consultă pe lângă autoritățile prevăzute la alin.(2), după caz, și Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

(4) Reprezentanții autorităților și/sau instituțiilor consultate au următoarele obligații:

a) de a analiza toate informațiile și/sau documentele transmise acestora de către agenția județeană pentru protecția mediului;

b) de a transmite opiniile lor agenției județene pentru protecția mediului, în termen de 24 de ore, în cazul măsurilor preventive, și de 5 zile, în cazul măsurilor reparatorii, de la primirea informațiilor și/sau a documentelor prevăzute la lit.a).

Art. 7 – (1) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 6 alin.(1), agenția județeană pentru protecția mediului poate:

a) să îndeplinească măsurile preventive sau reparatorii stabilite, cu respectarea prevederilor art. 11 lit. d), art. 12 alin. (1) și art. 15 lit. e), respectiv ale art. 16 alin.(1), direct sau prin încheierea de contracte cu persoane fizice sau juridice, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.337/2006, cu modificările și completările ulterioare;

b) să dispună luarea măsurilor preventive sau reparatorii necesare pe proprietatea unei terțe părți;

c) să solicite operatorului în cauză realizarea unei evaluări proprii și furnizarea oricăror informații și date necesare în situația producerii unui prejudiciu;

(2) Operatorii au obligația de a transmite agenției județene pentru protecția mediului rezultatele evaluărilor, precum și datele și informațiile solicitate de aceasta, în termen de 3 zile de la obținerea lor.

(3) Terții au obligația de a permite realizarea de măsuri preventive sau reparatorii pe proprietățile lor. Aceste măsuri nu trebuie să conducă, pe cât posibil, la scăderea valorii proprietății.

Art.8. – (1) Deciziile conducătorului agenției județene pentru protecția mediului privind stabilirea măsurilor preventive sau reparatorii se motivează în fapt și în drept și conțin informații asupra termenelor și procedurii contencios administrative prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările ulterioare.

(2) Deciziile prevăzute la alin.(1) se comunică operatorului în cauză în termen de 24 de ore de la luarea lor, atât pentru măsurile preventive, cât și pentru măsurile reparatorii.

Art. 9. – Autoritatea competentă pentru constatarea prejudiciului asupra mediului, a unei amenințări iminente cu un astfel de prejudiciu, precum și pentru identificarea operatorului responsabil este Garda Națională de Mediu, prin comisariatele județene.

CAPITOLUL II

Măsurile preventive și reparatorii

SECȚIUNEA 1

Acțiuni preventive

Art. 10. – (1) În cazul unei amenințări iminente cu un prejudiciu asupra mediului, operatorul este obligat să ia imediat măsurile preventive necesare și, în termen de 2 ore de la luarea la cunoștință a apariției amenințării, să informeze agenția județeană pentru protecția mediului și comisariatul județean al Gărzii Naționale de Mediu.

(2) Informațiile pe care operatorul este obligat să le aducă la cunoștință autorităților, conform prevederilor alin.(1), se referă la:

- a) datele de identificare ale operatorului;
- b) momentul și locul apariției amenințării iminente;
- c) elementele de mediu posibil a fi afectate;
- d) măsurile demarate pentru prevenirea prejudiciului;
- e) alte informații considerate relevante de operator.

(3) Măsurile preventive prevăzute la alin.(1) trebuie să fie proporționale cu amenințarea iminentă și să conducă la evitarea producerii prejudiciului, luând în considerare principiul precauției în luarea deciziilor.

(4) În termen de 1 oră de la finalizarea măsurilor preventive operatorul informează autoritățile prevăzute la alin.(1) despre măsurile întreprinse pentru prevenirea prejudiciului și eficiența acestora.

(5) În cazul în care amenințarea iminentă persistă în ciuda măsurilor preventive adoptate, operatorul informează, în termen de 6 ore de la momentul la care a constatat ineficiența măsurilor luate, agenția județeană pentru protecția mediului și comisariatul județean al Gărzii Naționale de Mediu despre:

- a) măsurile întreprinse pentru prevenirea prejudiciului;
- b) evoluția situației în urma aplicării măsurilor preventive;
- c) alte măsuri suplimentare, după caz, care se iau pentru prevenirea înrăutățirii situației.

Art.11. – În orice moment agenția județeană pentru protecția mediului are posibilitatea exercitării următoarelor atribuții:

- a) să solicite operatorului să furnizeze informații despre orice amenințare iminentă cu un prejudiciu asupra mediului sau despre orice caz suspect de amenințare iminentă;
- b) să solicite operatorului să ia măsurile preventive necesare;
- c) să dea operatorului instrucțiuni despre măsurile preventive necesar a fi luate;
- d) să ia măsurile preventive necesare.

Art.12. – (1) Înainte de exercitarea atribuției prevăzute la art.11 lit.d), conducătorul agenției județene pentru protecția mediului solicită operatorului să ia măsurile preventive.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), conducătorul agenției județene pentru protecția mediului poate lua măsurile preventive necesare în situația în care operatorul:

- a) nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la art.10 alin.(1) sau nu s-a conformat prevederilor art.11 lit. b) sau c);
- b) nu poate fi identificat;
- c) nu are obligația de a suporta costurile conform prezentei ordonanțe de urgență.

SECȚIUNEA a 2-a

Acțiuni reparatorii

Art. 13. – În cazul producerii unui prejudiciu asupra mediului, operatorul informează, în maxim 2 ore de la producerea prejudiciului, agenția județeană pentru protecția mediului și comisariatul județean al Gărzii Naționale de Mediu despre:

- a) datele de identificare ale operatorului;
- b) momentul și locul producerii prejudiciului adus mediului;
- c) caracteristicile prejudiciului adus mediului;
- d) cauzele care au generat prejudiciul;
- e) elementele de mediu afectate;

- f) măsurile demarate pentru prevenirea extinderii sau agravării prejudiciului adus mediului;
- g) alte informații considerate relevante de operator.

Art. 14. – (1) Operatorul este obligat să:

a) acționeze imediat pentru a controla, izola, elimina sau, în caz contrar, pentru a gestiona poluanții respectivi și/sau orice alți factori contaminanți, în scopul limitării sau prevenirii extinderii prejudiciului asupra mediului și a efectelor negative asupra sănătății umane sau agravării deteriorării serviciilor.

b) ia măsurile reparatorii necesare, conform art. 17–19.

(2) Măsurile reparatorii prevăzute la alin.(1) trebuie să fie proporționale cu prejudiciul cauzat și să conducă la îndepărtarea efectelor prejudiciului, luând în considerare principiul precauției în luarea deciziilor.

Art. 15. – În orice moment conducătorul agenției județene pentru protecția mediului are posibilitatea exercitării următoarelor atribuții:

a) să solicite operatorului să furnizeze informații suplimentare despre orice prejudiciu care s-a produs și despre măsurile luate conform prevederilor art.13;

b) să acționeze, să solicite operatorului să acționeze sau să dea operatorului instrucțiuni pentru a controla, a izola, a elimina imediat sau, în caz contrar, pentru a gestiona poluanții respectivi și/sau alți factori contaminanți, în scopul limitării sau prevenirii extinderii prejudiciului asupra mediului și a efectelor adverse asupra sănătății umane sau agravării deteriorării serviciilor;

c) să solicite operatorului să ia măsurile reparatorii necesare;

d) să indice operatorului sau să dea acestuia instrucțiuni despre măsurile reparatorii necesare a fi luate;

e) să ia măsurile reparatorii necesare.

Art.16. – (1) Înainte de exercitarea atribuției prevăzute la art.15 lit.e), conducătorul agenției județene pentru protecția mediului solicită operatorului să ia măsurile reparatorii necesare.

(2) Agenția județeană pentru protecția mediului poate lua, în ultimă instanță, măsurile reparatorii necesare, în situația în care operatorul:

a) nu își îndeplinește obligațiile prevăzute la art. 13, art. 14 alin.(1) sau nu s-a conformat prevederilor art.15 lit. b), c) sau d);

b) nu poate fi identificat;

c) nu este obligat să suporte costurile conform prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 17. – (1) Operatorii identifică măsurile reparatorii posibile în conformitate cu anexa nr. 2 și le transmit agenției județene pentru protecția mediului spre aprobare, în termen de 15 de zile de la data producerii prejudiciului, cu excepția cazului în care agenția județeană pentru protecția mediului a luat măsurile reparatorii respective conform prevederilor art.15 lit. e) și ale art. 16.

(2) Agenția județeană pentru protecția mediului decide măsurile reparatorii care trebuie să fie implementate în conformitate cu anexa nr.2. În luarea deciziei agenția județeană pentru protecția mediului se consultă cu operatorul implicat.

Art. 18. – (1) În termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la art.17 alin.(1) sau de la data luării la cunoștință, prin orice mijloace, despre prejudiciul adus mediului, agenția județeană pentru protecția mediului solicită, în scris, opinia asupra acestor măsuri persoanelor prevăzute la art.20 alin.(1) și celor pe al căror teren urmează a se realiza măsurile reparatorii.

(2) Persoanele prevăzute la art.20 alin. (1) pot transmite opiniile lor asupra măsurilor reparatorii considerate necesare, în termen de 15 zile de la transmiterea solicitării.

(3) Agenția județeană pentru protecția mediului este obligată să ia în considerare la luarea deciziei opiniile primite de la persoanele prevăzute la art. 20 alin. (1).

(4) Conducătorul agenției județene pentru protecția mediului emite decizia privind măsurile reparatorii și/sau prioritizarea reparării prejudiciilor aduse mediului, în termen de 5 zile de la primirea opiniilor prevăzute la alin. (2).

Art. 19. – (1) În situația în care s-au produs mai multe prejudicii asupra mediului, iar agenția județeană pentru protecția mediului nu poate asigura luarea, în același timp, a măsurilor reparatorii, aceasta este îndreptățită să decidă care dintre prejudicii trebuie reparat cu prioritate.

(2) În luarea deciziei agenția județeană pentru protecția mediului ia în considerare, printre altele, atât natura, dimensiunea și gravitatea diferitelor prejudicii produse, cât și posibilitatea regenerării naturale, acordând atenție riscurilor pe care prejudiciul le reprezintă pentru sănătatea umană.

SECȚIUNEA a 3-a
Dreptul la acțiune

Art. 20. – (1) Orice persoană fizică sau juridică care este afectată sau posibil a fi afectată de un prejudiciu asupra mediului sau care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim are dreptul:

a) să transmită comisariatului județean al Gărzii Naționale de Mediu orice observații referitoare la producerea unui prejudiciu asupra mediului sau a unei amenințări iminente cu un astfel de prejudiciu;

b) să solicite agenției județene pentru protecția mediului, în scris sau prin mijloace electronice de comunicare, să ia măsurile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(2) Se poate adresa comisariatului județean al Gărzii Naționale de Mediu și, respectiv, agenției județene pentru protecția mediului și orice organizație neguvernamentală care promovează protecția mediului și care îndeplinește condițiile cerute de legislația în vigoare, considerându-se că aceasta este vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim.

Art. 21. – Solicitarea prevăzută la art. 20 alin. (1) lit. b) este însoțită de informațiile și datele relevante care susțin observațiile transmise în legătură cu respectivul prejudiciu adus mediului.

Art. 22. – (1) În situația în care solicitarea prevăzută la art. 20 alin. (1) lit. b) și informațiile care o însoțesc arată, într-o manieră plauzibilă, că există un prejudiciu asupra mediului, agenția județeană pentru protecția mediului o analizează și cere, în scris, operatorului în cauză opinia sa asupra solicitării și informațiilor anexate, în termen de 5 zile de la primirea acestei solicitări.

(2) Operatorul are la dispoziție un termen de 5 zile de la primirea cererii din partea agenției județene pentru protecția mediului pentru a transmite acesteia opinia sa.

Art. 23. – (1) În termen de 15 zile de la transmiterea cererii către operator, agenția județeană pentru protecția mediului informează persoanele prevăzute la art.20 alin.(1) care au trimis comentarii, despre decizia de a acționa sau de a refuza să acționeze.

(2) Decizia prevăzută la alin.(1) se motivează în fapt și în drept și conține informații asupra termenelor și procedurii contencios administrative prevăzute de Legea nr.554/2004, cu modificările ulterioare.

Art. 24. – În cazul unei amenințări iminente cu un prejudiciu, agenția județeană pentru protecția mediului informează persoanele prevăzute la art.20 alin.(1) care au trimis observații, numai după luarea măsurilor necesare conform prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 25. – (1) Persoanele prevăzute la art. 20 alin.(1) se pot adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru a ataca, din punct de vedere procedural sau substanțial, actele, deciziile sau omisiunile autorităților competente prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(2) Soluționarea cererii se realizează potrivit dispozițiilor Legii nr.554/2004, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL III

Supportarea și recuperarea costurilor

SECȚIUNEA 1

Supportarea costurilor

Art. 26. – Operatorul suportă costurile acțiunilor preventive și reparatorii, inclusiv în situația în care aceste costuri au fost efectuate de agenția județeană pentru protecția mediului.

Art. 27. – (1) Operatorul nu este obligat să suporte costul acțiunilor preventive sau reparatorii luate, când poate dovedi că prejudiciul adus mediului sau amenințarea iminentă cu un asemenea prejudiciu:

a) a fost cauzat de o terță parte și s-a produs chiar dacă au fost luate măsurile de siguranță corespunzătoare;

b) s-a produs ca urmare a conformării cu o dispoziție sau instrucțiune obligatorie emisă de o autoritate publică, alta decât un ordin sau instrucțiune eliberate ca urmare a unei emisii sau incident cauzat de activitățile operatorului.

(2) În cazurile prevăzute la alin.(1) statul, prin reprezentanții săi legali, ia măsurile corespunzătoare pentru a permite operatorului să recupereze costurile suportate.

Art. 28. – Prin excepție de la prevederile art. 26, operatorul nu suportă costul acțiunilor reparatorii luate, dacă dovedește că nu a acționat cu intenție sau din culpă și că prejudiciul asupra mediului a fost provocat de:

a) o emisie sau un eveniment autorizat în mod special și în deplină concordanță cu condițiile prevăzute de actul de reglementare eliberat conform normelor care implementează măsurile prevăzute în anexa nr.3, în vigoare la data emisiei sau evenimentului;

b) o emisie, o activitate sau orice modalitate de utilizare a unui produs în decursul unei activități, pentru care operatorul demonstrează că nu era posibil, conform stadiului cunoștințelor tehnice și științifice

existente la data când emisia a fost eliberată sau când a avut loc activitatea, să producă un prejudiciu asupra mediului.

Art. 29. – (1) Cu excepția situațiilor prevăzute la art. 27 și 28, agenția județeană pentru protecția mediului recuperează costurile acțiunilor preventive și reparatorii realizate conform prezentei ordonanțe de urgență de la operatorul care a cauzat prejudiciul sau amenințarea iminentă cu prejudiciul.

(2) În scopul garantării recuperării costurilor suportate, agenția județeană pentru protecția mediului instituie o ipotecă asupra bunurilor imobile ale operatorului și o poprire asiguratorie, conform normelor legale în vigoare.

(3) Înscrierea în cartea funciară a ipotecii și instituirea popririi asiguratorii se realizează pe baza dispoziției conducătorului agenției județene pentru protecția mediului care a stabilit măsurile preventive sau reparatorii luate.

(4) Agenția județeană pentru protecția mediului poate decide să nu recupereze în totalitate costurile suportate, în cazul în care cheltuielile necesare în acest scop sunt mai mari decât suma recuperabilă sau când operatorul nu poate fi identificat.

Art. 30. – Măsurile luate de agenția județeană pentru protecția mediului conform art.11, 12, 15 și 16 nu afectează răspunderea operatorilor responsabili conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și nu aduce atingere prevederilor art. 87 și 88 ale Tratatului privind instituirea Comunităților Europene, încheiat la Roma în 1957, cu amendamentele ulterioare, la care România a devenit parte prin Legea nr. 157 din 24 mai 2005 pentru ratificarea Tratatului privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005.

Art. 31. – (1) În cazul în care prejudiciul asupra mediului sau amenințarea iminentă cu un astfel de prejudiciu a fost cauzată de mai mulți operatori, aceștia sunt obligați să suporte în mod solidar costurile măsurilor preventive sau reparatorii.

(2) Efectele solidarității pasive, inclusiv alocarea costurilor între codebitori se realizează conform prevederilor legale în vigoare, luându-se în considerare dispozițiile referitoare la divizarea răspunderii între producătorul și utilizatorul unui produs.

(3) În cazul în care operatorul care a produs un prejudiciu asupra mediului sau o amenințare iminentă cu un astfel de prejudiciu face parte dintr-un consorțiu sau o companie multinațională, el răspunde în mod solidar și indivizibil cu respectivul consorțiu sau respectiva companie.

Art. 32. – (1) Agenția județeană pentru protecția mediului are dreptul să inițieze împotriva operatorului sau, după caz, împotriva terței persoane care a cauzat prejudiciul sau amenințarea iminentă cu prejudiciul proceduri de recuperare a costurilor măsurilor preventive sau reparatorii adoptate conform prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Dreptul agenției județene pentru protecția mediului de a acționa împotriva operatorului pentru recuperarea costurilor se prescrie în termen de 5 ani de la data când acele măsuri au fost realizate sau de la data când operatorul responsabil sau terța persoană a fost identificată.

CAPITOLUL IV

Instrumente financiare și cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene

SECȚIUNEA 1

Instrumente financiare

Art. 33. – (1) Definierea formelor de garanție financiară, inclusiv pentru cazurile de insolvență, și măsurile pentru dezvoltarea ofertei de instrumente financiare privind răspunderea în domeniul mediului, care să permită operatorilor utilizarea acestora în scopul garantării obligațiilor ce le revin conform prezentei ordonanțe de urgență, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorităților publice centrale pentru protecția mediului și pentru finanțe publice, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) La definierea formelor de garanție financiară prevăzute la alin.(1) se iau în considerare următoarele:

a) stabilirea garanției se face în funcție de gradul de pericolozitate al activității profesionale desfășurate sau propuse a fi desfășurată;

b) gradul de pericolozitate al activității profesionale se stabilește în funcție de potențialele prejudicii pe care le poate cauza asupra mediului;

c) potențialele prejudicii se determină pe baza evaluărilor de impact asupra mediului și/sau a evaluărilor de risc prezentate de operatori.

Art. 34 – Costurile măsurilor preventive sau reparatorii se alocă autorității publice centrale pentru protecția mediului, prin hotărâre a Guvernului, din fondul de intervenție la dispoziția Guvernului pentru

finanțarea acțiunilor de strictă urgență, în vederea prevenirii efectelor amenințărilor iminente cu un prejudiciu și/sau înlăturării efectelor produse de prejudiciul asupra mediului.

SECȚIUNEA A 2-A

Cooperarea cu state membre ale Uniunii Europene

Art. 35 – (1) În situația în care prejudiciul asupra mediului afectează sau este posibil să afecteze alte state, agenția județeană pentru protecția mediului, prin intermediul autorității publice centrale pentru protecția mediului, cooperează cu autoritățile competente pentru protecția mediului din statele afectate sau potențial afectate, inclusiv printr-un schimb corespunzător de informații, în scopul luării măsurilor preventive și, după caz, a măsurilor reparatorii a unui astfel de prejudiciu.

(2) Cooperarea dintre autoritățile centrale competente pentru protecția mediului din România și cele ale statelor afectate sau potențial afectate se realizează inclusiv în baza tratatelor bilaterale în vigoare încheiate în domeniul protecției mediului și gospodăririi apelor.

Art. 36 – (1) În situația în care prejudiciul asupra mediului s-a produs pe teritoriul României, agenția județeană pentru protecția mediului, prin intermediul autorității publice centrale pentru protecția mediului, furnizează informații, în termen de 24 de ore de la luarea la cunoștință despre prejudiciul asupra mediului, autorităților competente pentru protecția mediului din statele potențial afectate.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) se referă la:

- a) momentul și locul producerii prejudiciului adus mediului;
- b) caracteristicile prejudiciului adus mediului;
- c) elementele de mediu afectate;
- d) măsurile luate pentru prevenirea extinderii sau agravării prejudiciului adus mediului;
- e) alte informații considerate relevante.

Art. 37 – (1) În cazul în care comisariatele județene ale Gărzii Naționale de Mediu constată un prejudiciu a cărui origine nu se situează pe teritoriul României, informează Comisia Europeană și alte state interesate, prin intermediul autorității publice centrale pentru protecția mediului, despre prejudiciul asupra mediului.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului poate face:

- a) recomandări privind adoptarea măsurilor preventive sau reparatorii;
- b) demersurile necesare pentru recuperarea costurilor suportate în legătură cu adoptarea măsurilor preventive sau reparatorii.

Art. 38 – Ministerul Afacerilor Externe sprijină demersurile autorității publice centrale pentru protecția mediului prevăzute la art. 36 alin. (1) și art. 37 alin. (2).

CAPITOLUL V

Sancțiuni

Art. 39 – Este interzisă recuperarea dublă a costurilor în situația acțiunii concurente a autorităților competente și a persoanei a cărei proprietate a fost afectată de prejudiciul asupra mediului.

Art. 40 – (1) Următoarele fapte constituie contravenție și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (2) și 10 alin.

(5) cu amendă între 5.000 lei și 10.000 lei pentru persoane fizice și între 10.000 lei și 20.000 lei pentru persoane juridice;

b) nerespectarea prevederilor art.10 alin.(1) teza a doua, 13 și 14 alin.(1) lit. a) cu amendă între 25.000 lei și 40.000 lei pentru persoane fizice și între 50.000 lei și 80.000 lei pentru persoane juridice;

c) nerespectarea prevederilor art.7 alin.(3), 10 alin.(1) prima teză, 14 alin.(1) lit. b) și 17 alin.(1) cu amendă între 40.000 lei și 50.000 lei pentru persoane fizice și între 80.000 lei și 100.000 lei pentru persoane juridice;

d) nerespectarea prevederilor art.11 lit.a) – c) și 15 lit.a) – d) cu amendă între 40.000 lei și 50.000 lei pentru persoane fizice și între 80.000 lei și 100.000 lei pentru persoane juridice.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se fac de personalul împuternicit din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.

Art. 41 – (1) Dispozițiile referitoare la contravenții prevăzute la art. 40 se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

Art. 42. – (1) Constituie infracțiuni faptele prevăzute la art. 40 dacă au pus în pericol viața, sănătatea sau integritatea corporală a uneia sau mai multor persoane și se pedepsesc cu închisoare de la 1 la 3 ani sau cu amendă.

(2) Fapta prevăzută la art. 40 care a avut vreuna dintre urmările prevăzute în art. 182 din Codul penal se pedepsește cu închisoare de la 2 la 10 ani dacă este săvârșită cu intenție și cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă dacă a fost săvârșită din culpă.

(3) Fapta prevăzută la art. 40 care a avut ca urmare moartea uneia sau mai multor persoane se pedepsește cu închisoare de la 10 la 25 de ani dacă a fost săvârșită cu intenție și cu închisoare de la 1 la 5 ani dacă a fost săvârșită din culpă.

(4) Pentru faptele care constituie infracțiuni conform legii penale, comisarii Gărzii Naționale de Mediu au obligația de a sesiza organele de urmărire penală.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 43 – Prezenta ordonanță de urgență nu aduce atingere prevederilor legislației speciale din domeniul gospodării apelor, protecției speciilor, habitatelor naturale și solului.

Art. 44. – Prezenta ordonanță de urgență nu aduce atingere prevederilor legislației privind recuperarea prejudiciului cauzat proprietății sau persoanei.

Art. 45 – (1) Agenția Națională pentru Protecția Mediului elaborează până la 31 decembrie 2012 un raport privind implementarea prezentei ordonanțe, care va cuprinde informațiile și datele prevăzute în anexa nr. 6.

(2) Agenția Națională pentru Protecția Mediului transmite autorității publice centrale pentru protecția mediului raportul prevăzut la alin.(1), până la data de 31 ianuarie 2013.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene raportul prevăzut la alin.(1) până la data de 31 martie 2013.

Art. 46– Autoritatea centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene actele normative naționale care asigură conformarea cu prevederile Directivei 2004/35/CE privind răspunderea de mediu cu referire la măsurile preventive și de reparare, împreună cu un tabel de concordanță.

Art.47– Anexele nr.1–6 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Prezenta ordonanță de urgență transpune prevederile Directivei Consiliului și Parlamentului European 2004/35/CE privind răspunderea de mediu cu referire la măsurile preventive și de reparare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 143 din 30 aprilie 2004.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul mediului și dezvoltării durabile,

Lucia-Ana Varga,

secretar de stat

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Decebal Traian Remeș

p. Ministrul transporturilor,

Septimiu Buzașu,

secretar de stat

Ministrul sănătății publice,

Gheorghe Eugen Nicolăescu

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 28 iunie 2007.

Nr. 68.

ANEXA Nr. 1

Criteriile pentru stabilirea caracterului semnificativ al efectelor unui prejudiciu asupra speciilor protejate și habitatelor naturale

Caracterul semnificativ al oricărui prejudiciu care are efecte negative asupra atingerii sau menținerii stării favorabile de conservare a habitatelor sau speciilor trebuie evaluat în raport cu stadiul conservării la momentul producerii prejudiciului, cu serviciile furnizate de atractivitatea și utilitatea pe care ele o oferă, și capacitatea lor de regenerare naturală. Schimbările semnificative negative ale stării inițiale se determină cu ajutorul datelor măsurabile, ca de exemplu:

- a) numărul de indivizi, densitatea lor sau suprafața pe care o ocupă;
- b) rolul specific al indivizilor sau al suprafeței prejudiciate în legătură cu conservarea speciilor sau a habitatelor, raritatea speciilor sau habitatului evaluată la nivel local, regional și național, inclusiv la nivel comunitar;
- c) capacitatea de răspândire a speciilor, conform dinamicii specifice acelor specii sau acelei populații, viabilitatea lor sau capacitatea de regenerare naturală a habitatului în funcție de dinamica specifică a speciilor caracteristice sau populațiilor lor;
- d) capacitatea speciilor sau a habitatelor de a se reface, într-un timp scurt după producerea prejudiciului, fără nicio intervenție cu excepția unor măsuri de protecție crescută, la o stare care tinde, exclusiv datorită dinamicii speciilor sau habitatului, să fie considerată echivalentă sau superioară stării inițiale.

Prejudiciul care are un efect dovedit asupra sănătății umane trebuie considerat ca fiind prejudiciu semnificativ.

Nu se consideră ca prejudicii semnificative următoarele:

- (i) variațiile negative care sunt mai mici decât fluctuațiile naturale considerate normale în cazul speciilor sau habitatului respectiv;
- (ii) variațiile negative datorate unor cauze naturale sau rezultate dintr-o intervenție legată de managementul normal al siturilor, astfel cum sunt specificate în bazele de date ale habitatelor, în documentele specifice sau așa cum au fost realizate anterior de către proprietari sau operatori;
- (iii) prejudiciul adus speciilor sau habitatelor pentru care s-a stabilit că se vor reface, într-o perioadă scurtă de timp și fără intervenție, fie la starea inițială, fie la o stare care tinde, exclusiv datorită dinamicii speciilor sau habitatului, să fie considerată echivalentă sau superioară stării inițiale.

ANEXA Nr.2

Repararea prejudiciului asupra mediului

Prezenta anexă stabilește cadrul comun pentru alegerea celor mai potrivite măsuri care să asigure repararea prejudiciului asupra mediului.

1. Repararea prejudiciului asupra apelor sau a speciilor ori habitatelor naturale protejate

Repararea prejudiciului adus apelor sau speciilor ori habitatelor naturale protejate se realizează prin readucerea acestora la starea inițială, printr-o reparare primară, complementară și compensatorie, unde:

- a) Reparare „primară” înseamnă orice măsură de remediere care readuce resursele naturale prejudiciate și/sau serviciile afectate la starea inițială sau la o stare apropiată de aceasta.
- b) Reparare „complementară” înseamnă orice măsură de remediere întreprinsă cu privire la resursele naturale și/sau serviciile pentru a compensa faptul că repararea primară nu a condus la refacerea completă a resurselor naturale și/sau a serviciilor prejudiciate;
- c) Reparare „compensatorie” înseamnă orice măsură întreprinsă pentru a compensa pierderile interimare de resurse naturale și/sau de servicii care au loc între data producerii prejudiciului și momentul în care repararea primară își produce pe deplin efectul;
- d) „Pierderi interimare” înseamnă pierderi care rezultă din faptul că resursele naturale și/sau serviciile prejudiciate nu-și pot îndeplini funcțiile ecologice sau nu pot furniza servicii altor resurse naturale sau publicului până când își fac efectul măsurile primare sau complementare. Nu constau în compensarea financiară acordată publicului.

În cazul în care repararea primară nu conduce la readucerea mediului la starea inițială, se iau măsuri de reparare complementară. În afară de aceasta, pentru a compensa pierderile interimare suferite se recurge la repararea compensatorie.

Repararea prejudiciului asupra apelor, speciilor sau a habitatelor naturale protejate implica, de asemenea, îndepărtarea oricărui risc semnificativ cu impact negativ asupra sănătății umane.

1.1. Obiectivele reparării

Scopul reparării primare

1.1.1. Scopul reparării primare este de a readuce resursele naturale și/sau serviciile prejudiciate la starea inițială sau la o stare apropiată de aceasta.

Scopul reparării complementare

1.1.2. În cazul în care resursele naturale și/sau serviciile prejudiciate nu revin la starea inițială, se recurge la repararea complementară. Scopul reparării complementare este de a furniza un nivel al resurselor naturale și/sau serviciilor inclusiv, după caz, într-un sit alternativ, similar cu cel care ar fi fost furnizat dacă situl prejudiciat ar fi revenit la starea sa inițială. În cazul în care este posibil și oportun, situl alternativ trebuie să fie legat geografic de situl prejudiciat, luând în considerare interesele populației afectate.

Scopul reparării compensatorii

1.1.3. Repararea compensatorie se întreprinde pentru a compensa pierderile interimare de resurse naturale și de servicii până la refacerea acestora. Compensarea constă în îmbunătățiri suplimentare aduse habitatelor naturale și speciilor protejate sau apelor, fie în situl prejudiciat, fie într-un alt sit alternativ. Ea nu constă într-o compensare financiară acordată publicului.

1.2. Identificarea măsurilor de reparare

Identificarea măsurilor de reparare primară

1.2.1. Se iau în considerare opțiunile de acțiune menite să readucă direct resursele naturale și serviciile la starea lor inițială în ritm accelerat, ori cele de recuperare pe cale naturală.

Identificarea măsurilor de reparare complementară și compensatorie

1.2.2. La determinarea complexității măsurilor de reparare complementare și compensatorii se utilizează în primul rând abordările vizând o echivalență „resursă la resursă” sau „serviciu la serviciu”. În cadrul acestor abordări, au prioritate acțiunile care furnizează resurse naturale și/sau servicii de același tip, calitate și cantitate cu cele prejudiciate. Când acest lucru nu este posibil, se furnizează resurse naturale și/sau servicii alternative. De exemplu, o reducere a calității măsurilor poate fi compensată cu un număr mai mare de măsuri de reparare.

1.2.3. În cazul în care nu se poate utiliza prima variantă de abordare „resursă la resursă” sau „serviciu la serviciu”, se folosesc tehnicile alternative de evaluare. Agenția județeană pentru protecția mediului în colaborare cu Agenția Națională pentru Protecția Mediului pot stabili metoda care trebuie folosită, de exemplu, evaluarea monetară, pentru a determina amploarea măsurilor reparatorii complementare și compensatorii necesare. În cazul în care se poate face o evaluare a pierderilor de resurse și/sau servicii, însă evaluarea înlocuirii resurselor naturale și/sau serviciilor nu se poate realiza într-un timp util sau la un cost rezonabil, Agenția județeană pentru protecția mediului în colaborare cu Agenția Națională pentru Protecția Mediului pot alege măsurile reparatorii al căror cost este echivalent cu valoarea monetară estimată a resurselor naturale și/sau a serviciilor pierdute.

Măsurile reparatorii complementare și compensatorii se stabilesc astfel încât să furnizeze resurse naturale și/sau servicii suplimentare ținând seama de perioada de timp necesară și de cerințele de planificare a măsurilor reparatorii. De exemplu, cu cât este mai lungă perioada de revenire la starea inițială, cu atât va fi mai mare numărul măsurilor reparatorii compensatorii care vor fi luate, toate celelalte rămânând egale.

1.3. Alegerea opțiunilor reparatorii

1.3.1. Opțiunile rezonabile reparatorii se evaluează folosind cele mai bune tehnologii disponibile, pe baza următoarelor criterii:

- a) efectul fiecărei opțiuni asupra sănătății și securității populației;
- b) costul punerii în aplicare a opțiunii;
- c) șansele de reușită a fiecărei opțiuni;
- d) măsura în care fiecare opțiune va preveni viitoare prejudicii și va evita prejudicii colaterale care s-ar putea produce ca rezultat al punerii în aplicare a acestei opțiuni;
- e) măsura în care fiecare opțiune are efecte favorabile asupra fiecărei componente a resursei naturale și/sau serviciului;
- f) măsura în care fiecare opțiune ține cont de aspectele sociale, economice și culturale relevante și de alți factori relevanți specifici locului;
- g) termenul necesar pentru ca refacerea prejudiciului asupra mediului să fie efectivă;
- h) măsura în care fiecare opțiune conduce la refacerea zonei prejudiciate;
- i) legătura geografică cu zona prejudiciată.

1.3.2. La evaluarea diferitelor opțiuni reparatorii identificate pot fi alese măsuri reparatorii primare care nu restabilesc în întregime starea inițială a apelor sau a habitatelor naturale ori speciilor protejate care au fost prejudiciate, sau măsuri care produc o refacere mai lentă. Această decizie poate fi luată numai dacă resursele naturale și/sau serviciile existente ale sitului primar ca urmare a deciziei, sunt compensate prin intensificarea acțiunilor complementare sau compensatorii în scopul furnizării unui nivel similar al resurselor și/sau serviciilor, așa cum existau. O astfel de situație este, de exemplu, când resursele naturale și/sau serviciile echivalente pot fi furnizate altundeva, la un cost mai mic. Măsurile reparatorii suplimentare se stabilesc în conformitate cu regulile prevăzute la pct. 1.2.2.

1.3.3. Fără a aduce atingere regulilor stabilite la pct. 1.3.2. și conform art.18 din ordonanța de urgență, agenția locală pentru protecția mediului este abilitată să decidă că nu este necesar a se lua măsuri suplimentare reparatorii în cazul în care:

(a) măsurile reparatorii deja luate garantează că nu mai există niciun risc semnificativ care să afecțeze în mod negativ sănătatea umană, apele sau speciile și habitatele naturale protejate, și

(b) costul măsurilor reparatorii care trebuie luate pentru atingerea stării inițiale sau a unui nivel similar ar fi disproportionat în raport cu beneficiile de mediu așteptate.

2. Repararea prejudiciului asupra solului

Se iau măsurile necesare pentru a asigura, cel puțin, eliminarea, controlul, izolarea sau diminuarea poluanților relevanți, astfel încât solul contaminat, ținând cont de utilizarea lui actuală sau viitoare, aprobată la momentul prejudiciului, să nu mai prezinte vreun risc semnificativ cu impact negativ asupra sănătății umane. Prezența unor astfel de riscuri se evaluează prin proceduri de evaluare a riscului, având în vedere caracteristicile și categoria de folosință a solului, tipul și concentrația substanțelor, preparatelor, organismelor sau microorganismelor periculoase, gradul de risc pe care acestea îl reprezintă și posibilitatea de dispersie. Categoria de folosință a solului se stabilește pe baza reglementărilor care privesc folosința solului sau a altor reglementări relevante, în vigoare la data producerii prejudiciului.

În cazul în care se schimbă categoria de folosință a solului, se iau toate măsurile necesare pentru a preveni orice efecte negative asupra sănătății umane.

În cazul în care nu există reglementări privind folosința solului sau alte reglementări relevante, categoria de folosință a zonei respective se determină în funcție de caracteristica suprafeței unde s-a produs prejudiciul, luând în considerare dezvoltarea sa previzionată.

Se ia în considerare opțiunea de regenerare pe cale naturală, opțiune în care nu are loc nicio intervenție umană directă în procesul de regenerare.

ANEXA Nr.3

Activitățile pentru care răspunderea este obiectivă

1. Funcționarea instalațiilor care fac obiectul procedurii de autorizare integrată de mediu conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări prin Legea nr. 84/2006. Aceasta înseamnă activitățile prevăzute în anexa nr.1 a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2005 aprobată cu modificări prin Legea nr. 84/2006, cu excepția instalațiilor sau părți ale instalațiilor utilizate pentru cercetare, dezvoltare și testare de produse și procese noi.

2. Activitățile de gestionare a deșeurilor, inclusiv colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor și a deșeurilor periculoase, precum și inspecția și controlul acestor operațiuni și monitorizarea postînchidere a depozitelor de deșeuri, care fac obiectul autorizării sau înregistrării, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 426/2001, cu completările ulterioare.

Activitățile de gestionare a deșeurilor presupun, între altele, operarea depozitelor de deșeuri conform Hotărârii Guvernului nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor, precum și operarea instalațiilor de incinerare conform Hotărârii Guvernului nr. 128/2002 privind incinerarea deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare.

3. Toate evacuările în apele interioare de suprafață care necesită o autorizare prealabilă conform Hotărârii Guvernului nr. 351/2005 privind aprobarea Programului de eliminare treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe prioritare periculoase, cu modificările și completările ulterioare.

4. Toate evacuările substanțelor în apele subterane, care necesită o autorizare prealabilă conform Hotărârii Guvernului nr. 351/2005 privind aprobarea Programului de eliminare treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe prioritare periculoase, cu modificările și completările ulterioare.

5. Evacuarea sau injectarea unor poluanți în apele de suprafață sau subterane, care necesită un aviz, o autorizație sau o înregistrare pe baza unor reguli general obligatorii, conform Legii nr.107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

6. Prelevările de apă și acumulările de apă de suprafață, care fac obiectul unei autorizări prealabile conform Legii nr.107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

7. Producerea, utilizarea, depozitarea, procesarea, încărcarea/umplerea recipientilor, eliberarea în mediu și transportul pe amplasament a:

a) substanțelor și preparatelor periculoase prevăzute la art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobată cu modificări prin Legea nr. 451/2001, cu modificările și completările ulterioare;

b) produselor de protecție a plantelor prevăzute la art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.559/2004 privind procedura de omologare a produselor de protecție a plantelor în vederea plasării pe piață și a utilizării lor pe teritoriul României, cu modificările și completările ulterioare;

c) produselor biocide prevăzute la art. 10 lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 956/2005 privind plasarea pe piață a produselor biocide, cu modificările ulterioare.

8. Transportul rutier, feroviar, pe căi navigabile interioare, maritim sau aerian al mărfurilor periculoase sau poluante definite în:

a) anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.374/2000 pentru aprobarea Normelor privind aplicarea etapizată, în traficul intern, a prevederilor Acordului European referitor la transportul rutier internațional al mărfurilor periculoase – A.D.R., încheiat la Geneva la 30 septembrie 1957, la care România a aderat prin Legea nr. 31/1994, cu modificările ulterioare, sau în

b) anexa la Ordonanța Guvernului nr.49/1999 privind transportul mărfurilor periculoase pe calea ferată – RID, aprobată cu modificări prin Legea nr.788/2001, sau în

c) Ordinul Ministrului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului nr. 323/2006 pentru aprobarea sistemului de informare și monitorizare a traficului navelor care intră/ies în/din apele naționale navigabile ale României.

9. Orice utilizare în condiții de izolare, inclusiv transportul microorganismelor modificate genetic conform prevederilor legislației în domeniu privind utilizarea în condiții de izolare a organismelor modificate genetic.

10. Orice introducere deliberată în mediu, orice transport sau orice introducere pe piață a organismelor modificate genetic, conform legislației în domeniu privind introducerea deliberată în mediu și pe piață a organismelor modificate genetic.

11. Transportul transfrontieră al deșeurilor în, înspre sau dinspre Uniunea Europeană, care necesită o autorizare prealabilă sau care este interzis conform Regulamentului Consiliului nr. 259/93/CEE privind supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri în, înspre și dinspre Comunitatea Europeană.

Începând cu 12 iulie 2007, trimiterea la Regulamentul Consiliului nr. 259/93/CEE se consideră a fi făcută la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 1.013/2006/CE.

ANEXA Nr.4

Convențiile internaționale care reglementează răspunderea sau compensarea pentru incidentele din domeniul transporturilor

a) Convenția internațională privind răspunderea civilă pentru pagubele produse prin poluare cu hidrocarburi, încheiată la Londra la 27 noiembrie 1992 la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr.15/2000 cu modificările ulterioare;

b) Convenția internațională din 27 noiembrie 1992 privind stabilirea unui Fond internațional pentru compensarea daunelor provocate prin poluarea cu hidrocarburi;

c) Convenția internațională din 23 martie 2001 privind răspunderea civilă pentru pagubele produse prin poluarea cu combustibil de consum de la nave;

d) Convenția internațională din 3 mai 1996 privind răspunderea și compensația pentru daune în legătură cu transportul pe mare al substanțelor periculoase și toxice;

e) Convenția din 10 octombrie 1989 privind răspunderea civilă pentru pagubele produse în timpul transportului pe șosea, cale ferată și cu vase de navigație fluvială a mărfurilor periculoase.

ANEXA Nr.5

Instrumentele internaționale care reglementează răspunderea sau compensarea pentru incidentele din domeniul nuclear

- a) Convenția de la Paris din 29 iulie 1960 privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare și Convenția Suplimentară de la Bruxelles din 31 ianuarie 1963;
- b) Convenția de la Viena din 21 mai 1963 privind răspunderea civilă pentru daune nucleare, la care România a aderat prin Legea nr. 106/1992 pentru aderarea României la Convenția privind răspunderea civilă pentru daune nucleare și la Protocolul comun referitor la aplicarea Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris;
- c) Convenția din 12 septembrie 1997 privind compensațiile suplimentare pentru daunele nucleare ratificată de România prin Legea nr. 5/1999;
- d) Protocolul Comun din 21 septembrie 1988 privind punerea în aplicare a Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris la care România a devenit parte prin Legea nr. 106/1992 pentru aderarea României la Convenția privind răspunderea civilă pentru daune nucleare și la Protocolul comun referitor la aplicarea Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris;
- e) Convenția de la Bruxelles din 17 decembrie 1971 privind răspunderea civilă în domeniul transportului maritim al materialului nuclear.

ANEXA Nr.6

Informațiile și datele care se raportează Comisiei Europene

Raportul prevăzut la art. 44 alin.(1) din ordonanța de urgență include o listă a cazurilor de prejudicii asupra mediului și a cazurilor de răspundere conform prezentei legi, și conține următoarele informații și date pentru fiecare caz în parte:

- 1. Tipul de prejudiciu asupra mediului, data la care acesta s-a produs și/sau a fost identificat și data la care au fost inițiate procedurile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.
- 2. Codul de clasificare a activităților persoanei sau persoanelor juridice responsabile, conform Hotărârii Guvernului nr. 656/1997 privind aprobarea Clasificării activităților din economia națională – CAEN, cu modificările ulterioare.
- 3. Inițierea, după caz, a procedurii de contencios administrativ fie de către părțile responsabile fie de către persoanele care au calitate procesuală activă conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență. Se specifică categoria reclamanților și rezultatele procedurii.
- 4. Rezultatele procesului de reparare.
- 5. Data încheierii procedurii de contencios administrativ prevăzută la art. 8 alin. (1) și art. 25 alin. (1) și a procedurii de recuperare a costurilor, prevăzută la art. 32.

Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului poate solicita agenției județene pentru protecția mediului includerea în raportul prevăzut la art. 44 a oricăror alte informații și date pe care le consideră utile pentru a permite evaluarea corectă a aplicării prezentei ordonanțe de urgență, de exemplu:

a) Costurile suportate pentru realizarea măsurilor preventive și reparatorii, conform prezentei ordonanțe de urgență:

- (i) plătite direct de către părțile responsabile, în cazul în care aceste informații sunt disponibile;
- (ii) recuperate de la părțile responsabile;
- (iii) nerecuperate de la părțile responsabile, cu indicarea motivelor pentru care aceste costuri nu au fost recuperate.

b) Rezultatele acțiunilor de promovare și de punere în aplicare a instrumentelor financiare utilizate în conformitate cu prezenta ordonanță de urgență.

c) O evaluare a costurilor administrative anuale suplimentare suportate de autoritățile publice pentru crearea și punerea în funcțiune a structurilor administrative necesare pentru implementarea și controlul aplicării prezentei ordonanțe de urgență.